

Tegen de uitspraak van de rechtbank is door de gemachtigde van de vreemdeling bij schrijven van 12 maart 2003 hoger beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 7 mei 2003 (200301594/1) heeft de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State het hoger beroep gegrond verklaard en de zaak naar de rechtbank terugverwezen.

II. OVERWEGINGEN

De onderhavige procedure heeft betrekking op het beroep gericht tegen de inbewaringstelling, dat na vernietiging van de hierop betrekking hebbende uitspraak van de rechtbank door de Raad van State is terugverwezen naar deze rechtbank.

De rechtbank stelt vast dat de gemachtigde van de vreemdeling bij schrijven van 3 maart 2003 een verzoek om heropening heeft ingediend bij de rechtbank, waarbij is aangegeven dat het Europese Hof voor de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EHRM) toepassing heeft gegeven aan de zogeheten Rule 39-maatregel van de Rules of Court van het EHRM, waardoor de vreemdeling niet langer uitzetbaar zou zijn. De rechtbank heeft op diezelfde datum afwijzend beslist om het verzoek om heropening.

De Raad van State heeft – onder verwijzing naar uitspraken van het EHRM – geoordeeld dat verdragsstaten een voorlopige maatregel van het EHRM dienen na te leven. De rechtbank had volgens de Raad van State niet zonder meer voorbij mogen gaan aan het verzoek het onderzoek te heropenen. Onderzocht dient te worden of er na het treffen van de bedoelde maatregel nog zicht op uitzetting heeft bestaan.

Namens de vreemdeling is aangevoerd dat de bewaring onrechtmatig is geworden vanaf het moment dat de Rule 39-maatregel van de Rules of Court van het EHRM werd getroffen. Voorts is betoogd dat het gemiddeld twee tot drie jaar kan duren alvorens een zaak inhoudelijk bij het EHRM wordt behandeld, zodat er geen zicht is op spoedige uitzetting van de vreemdeling. De vreemdeling maakt aanspraak op schadevergoeding.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat – nadat duidelijk was geworden dat toepassing was gegeven aan de Rule 39-maatregel van de Rules of Court van het EHRM – met voldoende voortvarendheid is gewerkt aan de opheffing van de bewaring. Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerder aangegeven dat op 3 maart 2003 om 14.00 uur per e-mail het bericht heeft ontvangen dat toepassing is gegeven aan bedoelde Rule 39. Aangezien een onderzoek ingesteld diende te worden naar de status van deze Rule, is verweerder eerst op 4 maart 2003 tot opheffing van de bewaring over kunnen gaan. De vreemdeling komt in de visie van verweerder dan ook niet in aanmerking voor toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank overweegt als volgt.

Niet in geschil is dat gedurende de tijd dat een Rule 39-maatregel van de Rules of Court van het EHRM van kracht is, een vreemdeling niet kan worden uitgezet. Eerst nadat de procedure bij het EHRM is afgerond, zal een vreemdeling mogelijk uitzetbaar zijn. De stelling dat een bodemprocedure bij het EHRM gemiddeld twee tot drie jaar in beslag neemt is door verweerder niet weersproken en komt de rechtbank – gezien de jurisprudentie van het EHRM – niet onjuist voor. Het zicht op uitzetting van de vreemdeling binnen een reële termijn is hiermee komen te vervallen. Het voortduren van de bewaring nadat toepassing is gegeven aan Rule 39 van de Rules of Court van het EHRM is daarom onrechtmatig te achten.

De stelling van verweerder dat een onderzoek ingesteld diende te worden naar de status van de betreffende Rule en dat daardoor eerst op 4 maart 2003 tot opheffing van de bewaring is overgegaan, doet hieraan niet af. Dat verweerder niet op de hoogte was van de status van bedoelde Rule komt voor rekening en risico van verweerder.

Gezien het voorgaande is de rechtbank dan ook van oordeel dat de bewaring met ingang van 3 maart 2003 onrechtmatig is te achten.

De rechtbank acht termen aanwezig om de vreemdeling schadevergoeding toe te kennen.

Overeenkomstig artikel 27 van het Wetboek van Strafrecht zal de rechtbank de dag waarop de bewaring is geëindigd, te weten 4 maart 2003, buiten beschouwing laten bij de vaststelling van de schadevergoeding, zodat de vreemdeling in beginsel over één dag schadevergoeding toekomt.

Uitgangspunt bij de vaststelling van de schadevergoeding vormt de richtlijn van de Nederlandse Vereniging voor Rechtspraak betreffende de vergoeding van immateriële schade bij inverzekeringsstelling en voorlopige hechtenis, die uitgaat van een schadevergoeding van € 95,- voor elke dag die in een politiecel is doorgebracht en van € 70,- voor elke dag die in een huis van bewaring is doorgebracht.

Nu de vreemdeling de dag waarover schadevergoeding dient te worden toegekend heeft doorgebracht in een huis van bewaring, bedraagt de in totaal toe te kennen schadevergoeding € 70,-.

Voorts acht de rechtbank termen aanwezig om verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te veroordelen in de door de vreemdeling gemaakte proceskosten.

Deze proceskosten zijn voor wat betreft het hoger beroep door de Raad van State vastgesteld op € 322,-, waarbij is bepaald dat de rechtbank beslist omtrent de vergoeding daarvan.

Voor wat betreft de procedure bij de rechtbank zijn deze kosten op de voet van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand:

- * 1 punt voor het indienen van de brief van 3 maart 2003;
- * 1 punt voor het verschijnen ter zitting van 22 mei 2003;
- * waarde per punt € 322,-;
- * wegingsfactor 1.

Derhalve worden de proceskosten in totaal vastgesteld op € 966,-.

Aangezien ten behoeve van de vreemdeling een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge artikel 8:75, tweede lid, van de Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier van de rechtbank.

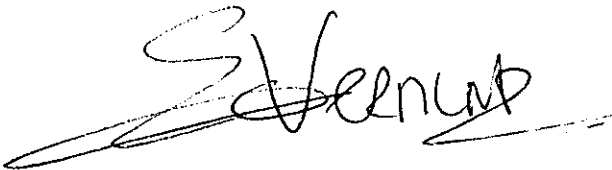
Mitsdien wordt beslist als volgt.

III. BESLISSING

De rechtbank,

- verklaart het beroep gericht tegen de bewaring gegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe, ten laste van de Staat der Nederlanden, ten bedrage van € 70,-;
- veroordeelt verweerder in de door de vreemdeling gemaakte proceskosten, vastgesteld op € 966,-, te vergoeden door de Staat der Nederlanden, te voldoen aan de griffier.

Aldus gedaan door mr. S.J.O. de Vries als rechter en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. E.A. Vermunt als griffier op 13 augustus 2003.

Voornoemd lid van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding ten bedrage van € 70,- (ZEGGE: ZEVENTIG EURO)

Aldus gedaan op 13 augustus 2003 door mr. S.J.O. de Vries.

AWB 03/10648

5

AWB 03/10558

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, met uitzondering van de beslissing over het verzoek om schadevergoeding, hoger beroep instellen bij:

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt **één week** na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden:

18 AUG 2003
2003